

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	4 frt — kr.
Fél évre . . .	2 — —
Negyedévre . . .	1 — —
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	4 frt — kr.
Félévre . . .	2 — —
Negyedévre . . .	1 — —
Egyes szám . . .	10 „

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorért 5 kr. — Többeszi vagy terjesztő nyílt térbenváló közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár helyben hirdetőnekél ártérendes adatok. — szánittatik.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez írást 84. szám alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Tisztelt polgártársak!

Köztudomású tény, hogy városunkban az önkényes tüzoltó-egylet megalakult, és alapszabályai a kormány által helybenhagyva létr-keztek.

Itt az idő! miszerint a szervezés munkálatait megkezdve, ez üdvös intézmény életbe lépjen, hogy veszély esetén a vagyon megmentésénél, hivatását teljesíthesse.

Úgy a hatóság, mint minden egyes józan gondolkodású polgára e városnak át van havta ez intézmény megszűtől, és ohajta várja, hogy az ige testé legyen.

E tényekkel szemben, kötelességének ismeri az alólírott bizottmány, Vác városa minden rangu polgárát felhívni, miszerint az önkényes tüzoltó-egylet alapszabályait tudomásul véve, a „bejegyzési iverk” legközelebbi közlésénél, részvételnek minél buzgóbb tanúságot adja.

Ügyszinte felhívjuk t. Polgártársainkat, miként a tüzoltószerek beszerzését célzó „adakozás” iverkben kiki erejéhez képest járuljon a közelelhoz.

Az áldozatot, melyet hozunk, önmagunknak hozzuk! Füllereinkkel, melyeket a közérdek ezoltására teszünk, vagyunknak, olykor egész életünk véres keresményét, és gyermekeink örökségét biztosítjuk! Minél nagyobb mérvű leendő Önök buzgalma és adakozása, annál tökéletesebbek és számosabbak leendőnek tüzoltószereink, és így veszély esetén, annál nagyobb vagyunknak biztonsága is!

A szent céll nevében a tett mezejére kilépve, bizton tekintünk a vázei önkényes tüzoltó-egylet jár-

vője elé, mert t. Polgártársaink felfogják, hogy ez egylet édes mindnyájunké, ez üre, és biztosítója veszély idején vagyunknak.

Isten velünk!

Vác, márczius 19-én 1872.

A vázei önkényes tüzoltó-egylet szervező bizottmánya.

Szemle.

Vác, márcz. 21. 1872.

Hazánk tán egy városában sem mondhatják el oly joggal — mint mi — és szavakat: „Sok a beteg — orvosnial való, de orvos nincs!”

Azonban nekünk nem csak sok beteg oldalunk, de sokféle betegségünk is van — s mi, valóban, oly szegények vagyunk, hogy sem derék orvosunk, sem hatóság gyógyyszerünk nincs — csoda-e hát, ha ily körülmények közt nemcsak hogy föl nem gyógyulunk — de a seb, a fekély mindinkább tovább hatol testünkön, míg végre ég tagjainkat is megfertőzötteti — saját szemeknél látára — s mi még sem bírnak segíteni önmagunkon?!

Hol vannak városunk ama impertorai, kik nagyon hiszik magukat; miért nem orvosolják városunk betegseit.

„Mert ők nem szoktak tanácsokat és figyelmeztetéseket elfogadni sem a néptől, sem egyesektől!”
Szép, nagyon szép!

Pedig mi üdvös volna reájuk nézve, ha a bajokat orvosolnák.

Tekintsenek csak kissé körül, minden lépten nyomom vérző sebtátong feleljük, melyeket nemcsak hogy nem igykeznek gyógyítani — de még be sem köztörök — A nemes kelleftek érsete fálháborodik a fájdalomtól, ha sebekre tekintenek . . .

Ki ne tudná olvasniuk közül, hogy a vasuti indóház s a gőzhajói kikötők sarampónál mily utzani szuhancok állják el az utazójevények előtt, keze-

ikből az uti-büroödöt majdnem erőszakkal ragadva ki.

E csavargó gyerkőzök épp serdülő korban vannak; testüket rongyos csandra föli, némelyik meztelen, gaj, jaik szikár az éhségtől, arczuk torz a tömérék szentylt, mi azon tapadva van; pipáznak, szivaroznak, bagóznak úton útfélen, mint bár mily étes ember.

Kérdem a t. olvasótól, vajjon mik lesznek e szuhancokból, ha felnőnek?

Nemde, naplopók, zsebmetszők, tolvajok, kik a békas polgárok nyugalmát zavarják majd még?

Természetes!

Ha sehol nevelésben nem részesül, az iskolát csak névből ismeri, a becsületről fogalma nincs, irni olvasni nem tanult, tehát buta lesz mint az állat, ostoba éltű, hisz rengeteg vada; — ily helyzetben mit vár e felnőtől a nemzet és a hon? — Eppen semmit sem várhat! — Fekély a társadalom testén, feldúlja társai nyugalmát.

A társadalom rák-féjévé fajul s egyéb misem írthatja azt ki, mint bitó vagy a börtönök nyirkos fala. —

Szemlei szűréségben henterg e gyermekek zóme, ők nem látják a közelegző vést fejük fölött; mert még éretlenek.

De kellene a városnak látni!

Mi azt igen jól tudjuk, hogy városunkban még nincs oly menhely, hol ily szülölen árvák vagy elhagyott gyermekek védelmet találának; — de azért mégis lehet rajtuk segíteni.

Utasítsa vagy kényszerítse a hatóság ezen gyermekek szűrését oda, hogy gyermekeiket vagy iskolába küldjék, vagy mesterséghez adják; a kiknek pedig szülők nincsenek, azok fölött rendelkezék szabadon a hatóság.

Igy meg lesz tisztulva városunk e sajgó sebtől is . . .

Azonban keressen ki mondóm, hogy nincs oly város, mely oly keveset áldozna a nevelés oltárára, mint Vác.

Pedig a Clerus központja is itt van

és éppen ők azok, kik a szószékülről majd-nem torokszakadva hirdetik a nevelés udvos tanait — egy hatkával is elég járulnak ahhoz.

Pedig, ha jól tudjuk, hivatásuk a nevelés terén fáradoztatlanul működni. A főnevelő említtet gyerkőcök lálából eltevésé után alaktalanul inkább egy kis hordár-társaságot, mint más városokban van, kiből biz-hat az utazó — és ez rendszeresebb is.

Sokan nagyon tévesen gondolkoznak, ha az hiszik, hogy nem kelme e a hordárság városokban. — én meg azt mondom, hogy jövedelméből volna, mint bérelt s nem válna egyuttal ama csemeke-csapat sem szegényünkre. Ha a város nem, úgy a nép tegeyen e bujok orvoslása érdekében!....

N. F.

Az új ipartörvény.

(Folytatás.)

16. §. A 8-ik §. rendelkezés alá tartozó üzlettelepeknek minden lényeges átalakítása, valamint az üzlet módjának megváltoztatása is az ipartörvénynek bejelentendő, és az utóbbi, ha szükségesnek véli, a 10. §. határozománya szerint új s hasonló módon végbeviendő tárgyalást tűz ki.

17. §. Oly üzletek, melyek nagy zajt okoznak, templomok, iskolák,

kórházak és oly középületek szomszéd-ságában, melyeknek kellő használata a zaj által megakadályoztatnék, meg nem engedendők.

18. §. Ha valamely üzlettelep ily eljárás szerint iparhatóságilag engedélyeztetett, és a kiszabott feltételek alatti felállítását, a szomszédok közül senki sínes többé feljogosítva előre nem látott káros befolyások czímé alatt az üzlet megszüntetését követeli, és az iparhatóságnál csak is oly intézkedések létesítését kéri, melyek a bebizonyítható káros befolyást ellátják. A hol ez nem lehetséges, vagy az üzlettel meg nem egyeztethető, a káros befolyások miatt panaszt említhet a rendes bíróság előtt kárpótlást követelhet.

19. §. Ha valamely, a jelen törvény alapján engedélyezett ipartelepen gyakorlatba vett, vagy ezen törvény keletkezése előtt érvényben volt rendszabályoknak megfelelőleg felmállott üzlet az egészségére ártalmas, vagy egyébként a közönségre hátrányos vagy veszélyes hatást gyakorol, vagy ha végsőben utczákban nyúlóknál mennyiségű gytányaggal működve, vagy ilyet készítvén, könnyen tűzveszélyt okozhatna: az, ha a káros befolyás máskép el nem távolítható, teljes kárpótlás mellett kiséjajítás útján megszüntethető.

Az ilyen kiséjajítást igénylő vállalat káros volta soha nem magán-, hanem mindig közérdek szempontjából itelendő meg.

20. §. Ily esetben az üzlet megszüntetése Buda-Pestben az 1868. 56. törvényezikik értelmében történik.

Az ország egyéb helyén a megszüntetés felett:

a) törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsosal bíró városokban maga a városi képviselő-testület,

b) minden helytől községnek néve a község javaslata folytán az 1-6 foku iparhatóság határoz.

21. §. Ezen határozat ellen, annak kibekészítésétől 15 nap alatt felfelnyomolással van helye, mely a törvényhatósági jogok felruházott városokból a földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterhez, illetőleg horvát-szlavon országos kormányhoz, minden egyéb városokból és községekből a 2-od foku iparhatóságához, és onnan ugyanazon miniszterhez, illetőleg a horvát-szlavon országos kormányhoz intézendő.

A felfelnyomolások a kiséjajításra vonatkozó összes ígnyiratok, és az 1-6 foku határozó testület vagy község véleményének jelentése csatolandók.

A felfelnyomolások elhalszató hatálya van.

22. §. A megszüntetett üzlet után

TÁRCSA.

Vessünk rá fáyot!

— Elbeszélés —

Degré A lajostól.

(Folytatás.)

Harmadnap a gróf hazérkezvén, nejt lázban talalta.

Nagy megdöbbenéssel érte-oli, hogy a kastélyban rablók akartak betörni, mirol az ott feleltet látó tőz biznyságát, s a to-ott beszédozett alkalmi, de a véronomok-nak semmikép sem birtak értemel adni.

A szökvény Gergely ains és Mihály érdész nyomozására és üldözésére a csendő-riek és minden kénközegző mozgásba hoz-zataik.

Hallatlan Petojánk magasztos külté- szettel, Kutly János pedig gyönyörü le- irással ismerték s örökíték meg az alföldi pusztáknak. Ezekhez fogható többé nem fog írni senki, mert szülhetnék bár ezentuli léngésű örök, de nem létezendők többé ily alakú és jellegű pusztáink.

Vakmerőségnek tartanám azon remek tollak után részemről a kísérletet csak ne- hány szóval is ecsetelni a puszták saját- ságait. Kell azonban, hogy ama dicső raj- zokhoz toldjak valamit, mirol egyiknek korai, másiknak szellemi háldja gátolá a meg- emlékeztet, pedig érdemes, hogy az utókor számára folygőzessenek, mert miok van- gunk ma még sokan, kik hátrval emlékeznék a puszták lakóira, úgy sok nemzedéket át- leszenk tömérdeknek, kik földani fogják poraikat.

Hány atyát, mennyi helyes család ívad- dóká mentették meg vagyunk, söt életök kockáztatásával!

E puszták melykébe alig mertek be- hatolni a hírbet csendőriek, s két szolgálati helye mégis odák ragadt, vagy ki nem buzza onnan többé a lábát, vagy ha mégis volt anyi szerencsés, hogy előjárójának

jelentést tehetett, az csak sikertelen fárado- zásról szól.

Ösztöne megindulásal gondolok vissza egy művelt esztály, mint a természet egy- szerű gyermekeinek bátor, elszánt és vendé- szerető viselkedésére. Pedig akkor a vendé- szeretet veszélyhely jár.

Nem volt kastély uralk, gazdatiszt- ház, tanya vagy létes- gnyűbő, hova menekül vagy bujdosó be ne tért volna. A földesur utánakutatás vagy vizsgálat nélkül elfogadta a tiszt számadásiban, hogy a bujdosók ennyi és annyiba kerültek, a leg- több gazdatiszt pedig büszke volt rá, ha még oly szűken felt is, saját országnyűbő fedezni e nemes kötelességet, s akár hányzor, vagy akárhán helyen e kérdés felett ver- senyész támadt a földesur és üztyje közt.

Jöttek-mentek idegna emberek a nélkül, hogy a házad egy léleknek is szűbe jutott volna búkeszén, jöjjen ki lehet a jövevény? megvendégelték, mindemel elásták és soha sem kérelték melió vagy rá? .. homan jösz? .. meddig maradsz kintunk? az ur- lakban elásták a legjobb szobát, a tanyá- ban kiment a gróda az égyből és átadta vendégének. És ha tidva, volt, hogy ill- vagy amott idegenek vannak, a puszták betyárjai cirzákatt s ortáltak az illető ház körül alközleg veszelőrl hirt adandók.

Es ha kintunk a hatalom ebeinek egy- sorsz hízát megrohanni, — megfogja nem jut- került soha. — minden gond ádozpontu- sult, a menekülőket biztonságba hozni. az- tén elfoghatók a ház urát, bekiesérhetők minden esedségben, mint történeti sok izben, de azokból ugyan egy sók ki nem vehettek, az illdözött áldozatok nyomába nem jut- hataik; mert a pusztákon nem volt áruló, nem volt feladó senki.

A ki egyébkör nem szokott volt sem- minemű dolgotról rendelkezni, ha hazuról távozott, eme végzetés időközben elmentete előtt még az is gondoskodván, meghagyá, az egy idegeneket szűvelyesen fogadják, s a veszély pillanatában miként járjanak el

E pusztákon a szerencsétlen hazafi nem csak menhelyet, de vígazst is talált.

Mihent e földre teheté lábát az illdözött bujdosóknak kezé magát érzeni: legyen örökön-örökül áldás e földén!

Sok vizsgatásig utazt, a nappalt és egyenes utakat elkerülve, Desz se birtak barjátval megkerézték azon szent földre, hol a hazátlan vándorok tört karcokra találtak.

E pusztákon Desz a legkitűnőbb vendégészteretben részesült, mint minden illdözött s Futakly oly melegségig s rész- vétellel ápolák, hogy legbensőbb esztái körben sem igényelhetett volna több figyelmé- t. A sob veszélyes volt, mit még inkább nö- velte az utazási képtelenség, de még sem állított halálosnak, ámbár erös lár jár- tult hozzá.

A gondviselés ily csodás vidékén, ezen ill felidözött emberbarátok közt Futakly állapota csakhamar javulásnak indult. Mi- don felidözése már ködségen kivüli lón, így szolt barátjához:

— Kéyik nap sem tudjuk, mire virra- dünk, tehát ne vesztessétek az időt.

— Csak nem akarsz már .. ?

— Mihent lehet, mihint annyira birom tagjaimat .. .

— Na igen, mihint lehet, s remdem, azon idő már közeleg, de még nincsen jelen.

Fájdalem! azonban elválaszom órá- ja ütött.

— A mint parancsolod.

— Kérek, összekulcsolt kezeikkel kérlek, so ne elkenekedj, se időt ne vesztessz.

Távól legyen öleim, hogy azon álnok aszony szavainak ellétt beszéde tán még is utba vezethető. Az mondá fiamat nagybátým otalma alá helyézé .. .

— A többi az én gondom! kiáltá Desz — még ma indulok.

De mindán — jegyzé meg Futakly — sehol egy napti menhely sem biztos, ki tudja, hol és mikor találkoznak?

járó az 1868. május 21-én elküldött cikkéről fenn
többször
bélben
nem élni
örök
jogi
üzlet
ságn
törvé
gyak
sárol
tetés
eleny
2 év
inditt
tábor
idő a
háza
zések
A
meg
lentés
tulvít
utbáig
Ha val
akkor
velem.
a kop
kört is
kapar
A
igazok
nem t
nem tu
karja.
s a vis
meg ep
badozó
A
hangsu
nem te
és thro
egy-eg
örök m
már el
és ijes
M vált n
állókár
telésé.
G
kereske
az emb
lett, s
azon a
zaklat

járó teljes kártalanítás Buda-Pesten az 1868. 56. törvénycikkben, minden más helyen az 1868-ik évi 55. törvénycikk V. és VI. fejezetében körülírt eljárás, Horvát-Szlavonországban az ott fennálló törvények szerint eszközözendő.

23. §. Az iparos ellenoldozása esetében az üzletet annak övezge újabb bejelentés nélkül folytathatja. Övezge nem léteben, vagy ha az ezen jogával élni nem akarja, az üzlet a kiskorú örökösök javára folytatható.

24. §. Ha az ipar kiskorúnak vagy jogi személyek részére gyakorolhatók, üzletvezető nevezendő, s az iparhatóságnál bejelentendő.

Üzletvezető csak az lehet, ki ezen törvény értelmében az ipar önálló gyakorlására jogosítva van.

A törvényes szabályok megtartásáról 3 félék s a néfán kiszabott büntetést 5 viseli.

25. §. A telep-engedélynek érvényre elenyészik, ha annak feltétlőt számított 2 évfolyama alatt az üzlet meg nem indítatik, vagy két évén át egyfolytában szünetel.

Az üzlet megújítása iránti határidő azonban 3 évre is kiterjeszthető, ha az üzlettelep nagybuzszeri építkezésekkel van összekötve.

A ki bejelentett iparát két évig meg nem kezdi, azt csak újabb bejelentés mellett gyakorolhatja.

26. §. A törvények azon rendelkezései, melyek a papokat, szerzeteseket, katonákat, bírákat és közhivatalnokokat az ipar gyakorlásában korlátozzák, jelen törvény által érintetlenül hagytnak.

(Folytatás köv.)

Hírek.

A magyar szántógé pártolá-hoz. Tisztelettel kérek mindenokat, kiket a magyar vidéki színeszet nyugdíjállapának növelésére gyűjtőkkel bítorokunk megkeresni, miszerint gyűjtések eredménye legfeljebb f. hó 30-ig tudatni méltóztatnának, annyival inkább, hogy az, az ugyanakkor együtt leendő magyar színes congressus előterjesztethessék.

Kelt a magyar színeszkebelzet k. kormányzó tanácsának f. év márczius 19-én Pesten tartott üléséig.

Az előzőleg.

A bécsi világkiállítás tekin-téből a bizottságba Benkár Dénes és Reiter István urak választáskat meg Váczirol, kegyeskedjenek elhinni végheten jól esik ilyesmit regisztrálni nem csak a megválasztott polgártársaink hanem városunk érdekeiben is.

Idylli élet Vácson! Így kezdte az Alföld című lap a váci dolgotkat ismertetni, tehát megtartjuk a címet és folytatjuk: 1-ór. Folyó hó 6-án egyetlen éjjel négy rendbeli rablás történt, a tettesek hült helyet most topogtatja az alabárdos pistika.

2-zor. A fentebbi napról kezdve minden harmad nap rendszerint betörések és zott. Derékasan ki is tett magáért, hisz a hazafiak száma meglehetősen már az ötvenek, kik általa kerültek vérbőröség alá, bizalmas emberek büszkén állítják, miszerint ezen férfi akként nyilatkozik, hogy a közpályától addig vissza nem lép míg áldozatainak száma a százat meg nem őrti. E szerint érdemhábrán versengővöltek a brümi hőbörvél. Ó tehát utolsó találkozásunk óta egy hajszálnyit sem változott.

Változott azonban Ion grófé igen sokat; gondolkozó, ideges és bizalmatlannál ion, néha még a félelem is meglepte egész a gyászsigét, ilyenkor elég képmutató volt imédközni. Oh! hogy az ég nem tartja fel villámait azon hazugoknak, kik még az Istent is meg akarák csalni! na, de ilyesféle, hasonló uttetéket elbánni a gondyveselő dolga.

Sókszor milyen elmerenge, s gondolatai soha nyugt nem állapodnak meg, mint a toronyoszoba történetéud.

Mi lett azon férfitől? é-le, vagy meghalt? hová üthetett? ki annyira nyom nélküli? miféle gonosz lélek rontott be az alakot? miként és hova szálltát a hullat és a hol gondolatai megszakáltak, ezen megfogult s idegetti borzadáit futá végig, azon kérdés vala: Vajon léteznek-e, s mi történt a félelem nyománnyakival? ha majd egy buszudló cimraba elő áll azokkal? . . . Borzasztó! borzasztó! nem volt álma, nem volt étványa, a rövid hetek alatt egész az érdeklőségig lepedte magát; idegeti annyira megfogult, hogy hangos keszlet ájultata gíté, s ha hevesebb lépteket halott, azt képzéle, hogy a feje felett össztoronyosult felelőköből megerednek a villámok.

Ha egy hajszállal jobb volna, az ember megzámánna létegeti helyzetében, de nincs a sorsnak egy csapás, mennyit e nő meg ne örömelne. Mondhatni, hogy voltak perzei, midőn a halált ojtájt.

Ily süjtött kedélyállapotban volt, a mint egyet inas ezüst tányéron látogatójeget nyujta át.

rablási esetek fordultak elő, de ezekből egyetlen egy sem került elő, ki, sem egy elorozott cizimattal sem derült elő.

3-zor. X. nester inasa gazdára rossz bándása miatt felakasztá magát, de ideje korr leválták és megmentették, büntetésül jól elverték, nem a gazdáját, hanem a köztől- ről levágták inast.

4-zor. Acasi nevezett földész cseledejé összeveszettek, egyik a másikat megvasváltá- za, és pedig úgy hogy egyikük a vasvilla doécs folytán halva maradt a zivódás helyén, a tettes előrelélt és fogva van mert ön- magát jelezte fel.

5-zor. Egy városunkban uszó- vidéki úri embert a vaspályához vezető gondzófé- lédé bordély tanyából kiröhant hachassnok az alabárdosok jelenlétében felöltözött meg- fosztának; azonban a felöltözött veszt úri ember nem ment a rendőrséghez, hanem addig üldözöte e nőnemi Ernakmit míg öltö- nyit visszazserete, hanem azért a leg- fontosabb vasuti útvonalon a patulók és al- jasz bordély tanyák még mindig nem csak léteznek, sőt alabárdosok legkevésbéb tarózkodási helyeit képezik.

6-zor. Kis-Vácson mestere rossz bándá- sa miatt egy más felakasztá magát, azonban megmentették, a mester úr, mint mond- ják, élvezi az iparszabadság áldásait.

7-zor. A városunkba uralkodó reform- teit levegő a tizöltö bizottság minden tagjá- nak még az ország, is megállít zsebkönyv egy hogy midőn az 100 lassú haladását ész- revették, jötték nek hogy mindannyian zse- börögja aluszik, de azért az alabakok még sem szellettek ki.

És mind egyiken héten történt, hozzá vért kö tüzességet, és az alábbi botrányok hírt elmondhatjuk, hogy idylli életünk.

Egy megrendítő vád forog a

— Fölkereslek, s ha e földön nem, a tulválgában rád akadok.

— Jó, én a lehetőségét helyről-helyre utbaigazított utatásokat hagynakod szömdre. Ha valahol nyomomat veszel, akkor . . . valami nagyon szomorú történet vélelem.

— Dejszen! a ki lelke van azoknak a kopoknak, még akkor is rád akadok.

— Tíz napig minden körülmények közt is várak rád.

— Elég, addig a föld fenekéből is kapom a titkok.

Két a két bajtárs bucsut volt.

Akkor az emberek nem úgy bucsuztak el, mint rendes viszonyok közt, legalább az igazok nem. Ki néhány órai járó földre ment, örökire bucsut von kedveseltől, mert nem tudta, hol éri utól a buszóú hatalom karja.

Edzett férfiakhoz illően, de lemondással s a vizionáltság gyenge reménye nélkül otlek meg egymást.

Dezős elutazott és futók mint láb- badozó maradt.

Azután foly az idő végtelen egy- hangúsággal, míg nem a kitűzött tiz nap el nem telt. Ez öröklet kezdő Futaky igazított és türelmetlen volt. Minden órai várakozás egy-egy évet emésztet fel életéből.

Huszonnyeg óra elteltével fölkiáltá . . .

— Mindenkinek vigy I Dezős huszonnyeg óráit más világrészről sem késett volna. Ót már elvessztem, most meggyek magam.

És nem volt az a rábeszélés, szónoklat és íjjesztés, mely őt visszatartathatja volna. Még szavakkal és hazafias kézzörtissal vált meg a vendégszerető háztól, hol őt ápták, győzték és mindenekfelett tiszte- lték.

Gróf Galysay, mint mindig rabolga- kereskedő, még mindig szelvedlyével úzte lettek, s mint előelőur, akár ezen, akár ezen a téren a végül dözös, vagy agyon- zaklatás legkellemeseb időtöltései közé tarto-

zott. Derékasan ki is tett magáért, hisz a hazafiak száma meglehetősen már az ötvenek, kik általa kerültek vérbőröség alá, bizalmas emberek büszkén állítják, miszerint ezen férfi akként nyilatkozik, hogy a közpályától addig vissza nem lép míg áldozatainak száma a százat meg nem őrti. E szerint érdemhábrán versengővöltek a brümi hőbörvél. Ó tehát utolsó találkozásunk óta egy hajszálnyit sem változott.

Változott azonban Ion grófé igen sokat; gondolkozó, ideges és bizalmatlannál ion, néha még a félelem is meglepte egész a gyászsigét, ilyenkor elég képmutató volt imédközni. Oh! hogy az ég nem tartja fel villámait azon hazugoknak, kik még az Istent is meg akarák csalni! na, de ilyesféle, hasonló uttetéket elbánni a gondyveselő dolga.

Sókszor milyen elmerenge, s gondolatai soha nyugt nem állapodnak meg, mint a toronyoszoba történetéud.

Mi lett azon férfitől? é-le, vagy meghalt? hová üthetett? ki annyira nyom nélküli? miféle gonosz lélek rontott be az alakot? miként és hova szálltát a hullat és a hol gondolatai megszakáltak, ezen megfogult s idegetti borzadáit futá végig, azon kérdés vala: Vajon léteznek-e, s mi történt a félelem nyománnyakival? ha majd egy buszudló cimraba elő áll azokkal? . . . Borzasztó! borzasztó! nem volt álma, nem volt étványa, a rövid hetek alatt egész az érdeklőségig lepedte magát; idegeti annyira megfogult, hogy hangos keszlet ájultata gíté, s ha hevesebb lépteket halott, azt képzéle, hogy a feje felett össztoronyosult felelőköből megerednek a villámok.

Ha egy hajszállal jobb volna, az ember megzámánna létegeti helyzetében, de nincs a sorsnak egy csapás, mennyit e nő meg ne örömelne. Mondhatni, hogy voltak perzei, midőn a halált ojtájt.

Ily süjtött kedélyállapotban volt, a mint egyet inas ezüst tányéron látogatójeget nyujta át.

— Gróf Machelovsky, nem ismerem.

— Ó mőtőlősga küldd, hogy mit várja be őt

— Igen! tehát jőjjön.

— Az inas távozott, s pillanat múlva haloványan, előkelő kinézetű megjelent Futaky Elemér.

— Ezt mindig vártam, — sohajátá kétségsébeest lemondással Ion.

— Dicsősnát, hogy oly soká várakoztatám.

— Itt vagyok uram, gyilkoljon meg.

— Akkor önhöz hasonló volnék.

— Tehát nincs menekvés?

— A legvégsőre vagyok elszávnva.

— Férjem mindjárt itt lesz.

— Amíg jobb, alkalmas leend kegyed- nek szemtől szemben megtenni az össze- hasonlítását.

— Kérlelhetem?

— Mint a szikla.

Valami tán még is megindítja? kérdő Ion összekelölt kezekkel, mintegy térdre ereszkedve.

— Bizonyosságot! lám! . . .

— Hisz én az Istent? . . .

— En, asszonyom, ki százszor mentem nyugodtan a halál elé, ki ma bagolylészek- be a megvásárlás előgádm és pillanattal itt vagyok hogy ne himdén az Isten? hiszem, mert igaz és becsletes vagyok, csak az árulók és gazok írónak szent nevetől.

— Tehát azon Isten nevére esküszöm, szent igazat mondtam fiáról, én őt ok- mányokkal és pénzrel ellátva nagybírájához Futaky Tamásához küldtem.

Elemér keserűen rávra fejté, mondá:

— Istenben hiszek s imdóm szent nevé, de én esküjébe nem hiszek, s szavait istenkáromlásnak tartom.

— Akkor veszte vagyok.

— Az több mint valószínű.

(Vége követ.)

polgárság között, a melyet miután sokkal nyilvánosabb lett, mintsem elhalgattunk lehetne, mi is közölünk, — a vád semmi egyéb és nem kevesebb, mint gyermekek-levés, megrendültek monjuk a vádat azért, mert oly csalárd vádoknak vele, mely egy műveltség, valamint vagyoni tekintetben előkelő helyet foglal el a társadalomban; amnyl fény, hogy vizsgálát van folyamlatban, azonban a nélkül, hogy a kivágyás előjárt-lett példázit tórának, kijelenteni bátor-dukunk, hogy a vádat nem tartjuk alaposnak, nem pedig azért, mert a nót sokkal művel-tebb és emelkedettebb lelki hölgyek ös-merünk, hogy egy álszemérvényű illy aljas felkeltetésig bevezényi képes lenne, a fér-fit pedig úgy tudjuk, hogy sokkal műveltebb, eszesebb és lovasiasabb ember, sem hogy illy eszeset tettei néjét és ómagát nem csak komponantálani, sőt erőteljes semmivé tenni vállalkozhaték; — ugyan azért a hirtelen-kezdűnk a kőszir elhiham.

A vád szerint Dr. K. J. — nőjótöl születtét egészesig figyermekket a gyor-sonaton Pestre vitte, és ott felmaga gyerme-kei a terczváryi templom tornácába le-letette, hol aztán az más nap reggel talált-ott volna fel. Hogy a hábaszonnyó által a gyermekek ládán és halva születték al-lítatt, adott gyönyit, és okozta a vizsgál-át elrendelését.

Valoszinűleg az anya gyöngöses, és szoptató nő hiánya miatt lettek kénytelenek a kis ártatlan gyermekek Pestre vittéi tápo-lás végett. Ennyit az egész.

Óhajtánók, ha az egész dolog valóta-nságunk igazoltnak.

Dalkői karangyuk Tariczky Ferencz úról az Apollo című zenemű folyóiratban K. és J. felmaga és Hejlyre K. áti című zeneszerzőjét is találjuk; örülünk rajta, hogy a fiatal tehetséges zenés műve elfogadva lett; és neki minden esetre komoly infészt szolgálnak arra, hogy ne la-ndozzon; csak fel a vég.

Egyszerű magyar górházjósági társulata alulit igazgatóság ezenel társu-lettel közlést. Miszerint a f. évi márczius 24., 25. és 26. napján bekövetkező váci vásár alkalmával ezen három napon vagy külön személysádtól górház Pest, és Vác között követeleköltség górházoknál; Pestről Vácra: deléltől 9/1 órákor. — Vácra Pestről: deléltől 1 órákor.

As igazgatóság
As is baj, ha van kémény?
As is baj, ha nincs? Madár föld és z(7) órák nincs kéménye és ezért adták fel bár esedő nyáton, az irgalmasoknak és a Vízzer szobánban kéményje ez megint hig yultak és pedig tisztességes passit szél dühöngése mellett.

Ha a kémény kigyullad, ki a felelős? — A gazda? A kéményősrő? vagy maga a kémény? — Egyik sem. —

Zapotoczky városi kéményősrő úr azt mondja hogy: Nem tessék tied tűzedet rakni miek kéményed alá és akkor nem megcsinál niűk szentesedet az a sz. Florian tűzed megcsinál niűk tessék írta.

A mi igaz, az igaz tisztelt szépjő, úgy építő, vagy miféle biztatómál? de legyenek szivesek arra is gondolni, hogy a kémény ne legyen vékonyabb mint a kéményősrő! ez is reform!

Irodalom.

Torontál cím alatt magyar hatlap indul meg április 4-én, szerkesztő Balás Frigyes, főmunkatárs Vuchetich Endre, Nagy-Beckerekon jelenik meg, előzetési ár 6 fr. A hozzáknak intézet felhívást a szerkesztőre nére annyival inkább kell kézzel fogadjuk, mert hisszük, hogy Torontálmező köztel-tesen álló alispánja Prik József úrral, ki Váczon tartózkodása alatt szeltem is sze-lesvéltebe dolgozotatnánk, illy úton szel-lemi közzétetésben élhetünk.

Közgazatás című, Pesten meg-jelező heti szakfolyóirat sápos, csak most emlékeztünk meg, e kitűnő szerkesztő szakfolyóirat egyetlen előzetési ár hivatal-nok sem nélkülözhet, előzetési ár egy évre 8 frt., fel évre 4 frt., negyedére 2 frt. Tulajdonos Pesko Molár, szerkesztő Bakos Gábor.

Ipoly című ellenzék irányú hatlap indul meg Balassa-Gyarmaton, ólen egy lap- felügyelő bizottság áll, előzetési ár egy évre 6 frt. — Alig vettük a lap első számit, már nyomban követte Némethy Kálmán egyik hatlapjával óvács, létezését csak most constatálhatjuk. Felelős szerkesztő Kornis Alajos, főmunkatárs ifj. Serli Antal. Előze-teseti ár egy évre 5 frt.

Nógrád című és Losomczon meg-jelező társadalmi hetilappal ez évben lépve csak eszerkesztés, létezését csak most constatálhatjuk. Felelős szerkesztő Kornis Alajos, főmunkatárs ifj. Serli Antal. Előze-teseti ár egy évre 5 frt.

Tygodnik Polski név alatt egy hetilap jelenik meg Lengyel nyelven f. év április 1-én Pesten Programmal így mija elő-letésint egy szoros kapcsolatt, mely a Magyarországon és Erdélyben lakó lengyelek érdeit szálárdan odafizze hazájukhoz, mely-lyben tartozni soha meg nem szüntek; alkalmat nyujtanak nekik, hogy tudósításokat len-nyel forrásokból lengyel nyelven merítsék; lánczemet alkotni az itt lakó lengyelek és hazájukban lakó testvérek között; végre tolmácsává válni a lengyel törekvések és ér-veléseinek és végelszercelő ország lakosá-lyával szemben; — ez czélja és programja lapunknak.

Nem szolgálja nem pártot, sem coterist.

akár magyar, akár lengyel részen; semleges tért nyitni a társadalmi és vallási kérdések megvitatásának; nemzetiségi független közönségnyé válni a szó legteljesebb értelmében ezek annak alapszemé, melyekről sohasem fogunk eltekinteni.

Áthata az éhnek ténnyé azt horderej-őt és egy illy közöny szűkségétől, alapos indokain vannak, számítani valamennyi Magyar és Erdélybenban élő lengyel támogatására; nemkülönbön támogatásra annak hazánokhoz; megvitatás, a kik előtt hozzáférhető lesz lapunk; támogatásra végre Magyarországon nemes és velünk annyira rokonszevű lakosainak, nemzetiségi kü-lönség nékkel.

Szerény örök előrelátásig nem lenne elég egy illy sulyos és tomoly feladat telje-tesítésre. la nem nyertük volna meg egy lengyel mint magyar részről kélnő férfiak közreműködését, a kik teljes készséggel és önzetelennel igértek megfelelni felkér-ésünknek.

Már maga a hír, hogy Magyarorszá-gon egy lengyel lap megjelölene, a leg-szeleesebb körökben is élénk és várakoz-ásunkat jóval felkelő rokonzevet kellett, mely már is nem kevésbé segítette elő teljes és fáradságos munkánk megkezdését. Annál élénkebben és annál biztósabban építjük hát e rokonzevet további remé-nyeinkezt is, s a már megkezdett mű folytatásá-hoz önzalonnal nyulunk.

Részünkről szép jövőt kívánunk e szép programmal megindult lapunknak.

Előzetési ára évre 6 frt 50 kr., félévre 3 frt., negyedre 1 frt. 80 kr.

„Apollo” című zeneműfolyóirat ajánlunk keznevelő közönségünkek, meg-jele minden hó 1-8-ig és 15-ik napján.

Tartalma: lírásiak, saton, táncze-zené, mulatók, dalmelegvegyelek (Pótpur-át) strátok, ábránok stb. nép-, gyermek-és mulatók stb. Előzetési ár: egész évre 5 frt., félére 2 frt. 50 kr., negyed évre 1 frt. 25 kr. Az egyes darabok boldira leg-alább is tiszszer magyob leend az előze-teseti árál.

Vácz lapot adalnjuk közönségün-kek, és pedig forrón mert, ha az önjöki ki-adványainkban hó 1-8-ig és 15-ik napján. Tartalma: lírásiak, saton, táncze-zené, mulatók, dalmelegvegyelek (Pótpur-át) strátok, ábránok stb. nép-, gyermek-és mulatók stb. Előzetési ár: egész évre 5 frt., félére 2 frt. 50 kr., negyed évre 1 frt. 25 kr. Az egyes darabok boldira leg-alább is tiszszer magyob leend az előze-teseti árál.

Fr. Nagy Mándor Franciaia nyel-vel szerinti oktatásból megjelent és szerkesztőségünkhöz is beküldött az R. 10 g és X-ik lemez; — és ugyancsak az R. 10 g nyelv tanfűjű II rész XN, ajánljuk ta-riának és illy tanulóink szűleink.

Hirdetések.

A személyszállító



hajók menetrendje:

Vácraól Pestre naponként reggel 7 óra tájban.
 „ délután 5 „ után.
 „ Esztergam Uj-Szönyig naponként 5 „ tájban.
 „ Bécsfelé este 8 „
 Pestről Vácra naponként 3 és 6 órákor délután.
 Vác, 1872. márczius hó 6-kán.

Az első es. és magyar kir. szabdalmozott Dunagózházjósági társulat ügynöksége.